

LO GERONÉS

SETMANARI PORTA-VEU DEL "CENTRE CATALANISTA DE GERONA Y SA COMARCA,"

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Gerona	1 peseta trimestre
Fora	1·25 id.
Estranger	1·50 id.
Un número	10 céntims

Any 2.^o

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ
SABATERIA-VELLA 2-1.^{er}

Dissapte 23 de Febrer de 1895

ANUNCIS Y COMUNICATS

Preus convencionals

De tots los llibres, folletons, etc., que s'remetin
a la Redacció, se'n donarà compte en lo Setmanari

BIBLIOTECA PÚBLICA
GIRONA

Núm. 47

SECCIÓ GENERAL

LAS ESTÁTUAS DEL PALAU DE JUSTICIA

La Junta d'obras del Palau de Justicia d'asquesta ciutat la forman, segons sembla, á mes de tres diputats proviucials y tres regidors, que s'pot dir hi representan lo element administratiu y econòmic, lo Senyor President de la Audiencia, lo Senyor Fiscal de S. M. y Don Mauroci Serrahima en sa calitat de Degà del Iltre. Colegi de Advocats d'aquesta capital, que s'pot dir hi portan l'un la representació del Poder ó Autoritat, l' altre la del interès públich y l' altre la dels coneixements facultatius ó tècnichs.

Ben pensada sembla á primera vista la combinació, pero si l' arbre s'ha de apreciar per son fruit basta fixarse en la elecció dels lleigadors y jurisconsults que com á figures decoratives han de simbolizar lo que aquell Monument significa, únic acte que de dita Junta se coneix y que per lo dolent ha lograt atreverrs la atenció pública, pera que s'vegi que es una de tantas rodas de la Administració Espanyola.

En la elecció de que s'tracta, com molt bé ha dit un diari d'aquesta localitat, no hi ha criteri de cap mena, y es de creure que son autor després d'encaixar la llista ab Justinia y tres ó quatre noms d'aquells que aprenen los estudiants al primer de Lleys pera may més oblidarlos, ha recorregut al Catálech de la biblioteca del Colegi d'Advocats ó qualsevol otra obra històrica-bibliogràfica de consemblant importància pera ilustrarse ó quan menos pera refrescar la memòria. D'aquest repertori ha extret la sèrie de jurisconsults catalans y llegistas—que de tot hi ha á la vinya del Senyor—y ls noms d'aquells grans lleigadors y estadistes castellans del final del sigla passat y de principis del present que tant de moda estaven quant ell estudiava y que l' jovent d'avuy coneix tan sols per trobarlos en los pilots de llibres vells del encant y de las fíras. Pero com no posárlosi si representan la sublime frase de *unos mismos Códigos regirán por toda la Monarquía* que deu ésser encara á jutjici del autor de la llista la última paraula del art ó ciència de governar los pobles.

Si aixís no fos, remontantse á la invasió goda, aquest fet, de consecuencias tan trascendentals en lo modo d'ésser de la Península Ibérica, hanria hagut esment del gran aconteixement llegislatiu que portá en sí la publicació de la *Lex Romana Visigotorum*, y aquesta obra legal, ab la que son autor, lo rey Alarich, s'adelantá de prop d'un sigle al mateix Justinia, sino en las proporcions del Códich en la concepció jurídica que l' informa; aquesta obra legal que fins arribar al Renaixement científich del sigle XII va salvar la aplicació del Dret Romà en l' Occident d'Europa; aquesta obra legal que en l' extranger ha merescut travalls importantissims de homes tan notables com Ritter, Sicardo Godofredo, Cujas y Savigny y una edició monumental de Hanel, aquesta obra hauria tingut sa personificació en lo Palau de Justicia, ja en lo Rey Alarich son autor legal, ja en Aniá lo gran canceller que la refrendá com á ministre, ja en lo Comte Goyerich, president de la Comissió de Jurisconsults, que va travallarla. Qualsevol d'aquests noms que l' espay de mil quatre cents anys no ha pogut esborrar de la memoria humana, valia més que ls de Pacheco, Sañz de Andina, Gomez de la Serna, etc., dels que, essent coetanis nostres, ja casi ningú 's recorda.

En los mateixos temps en que s'publicava aquell Códich, per una sèrie no interrompuda de evolucions y revisions successivas germinava y anava prenent forma lo *Fòrum Júdicum*, códich verament de caràcter nacional, y des de Eurich á qui Sant Isidoro senyala com á primer lleislador del poble Visigot y que es lo monarca que s'pot dir va posarhi la primera pedra, fins á Egica, passant per Chindasvint, Recesvint y Ervígi, qualsevol d'ells com á representant del dret de la península, avans y despresa de què aque-

ta s'fraccionés en diferents Nacionalitats, te en lo Palau de Justicia un pedestal que hi reclama sa estàtua.

Després de la publicació dels Usatges, lo Renaixement del Dret Romà transforma y capgira la Llegislació Catalana, y si aquesta nova evolució no s'volia que quedés simbolizada en lo Palau per Yrneri que, aquí y en totes las Nacions d'Europa es lo representant més idóneo del fet de que s'tracta. ¿perquè no posarhi á Pons de Lleyda, que en la escola dels glossadors es l'únic espanyol que ha tingut renom europeo? ¿Tal volta perque era català? Aquest nom hi falta á la vegada que hi sobran Jacome Ruiz, Roldan y Gregori Lopez, perque las Partidas, códich exòtic á Catalunya fins prenen en compte la aplicació abusiva que d'ell s'ha fet en nostra època, ja hi tenia prou representació ab Alfons lo Sabi, de Castella.

Lo que no va saber fer Alfons lo Sabi á Castella ho feren los humils jurisconsults encarregats de la formació del Códich de Tortosa. Lo Rey Alfons á presència de dues legislacions, la indígena y la Romana, en molts de sos punts antitéticas, que fluctuavan indeterminadas, volgué fixarlas y publicà l'*Fuero Real* y las Partidas que varen deixar en lo terreno de la pràctica tots los inconvenients de las antinomias y contradiccions que sas institucions presentan: los autors del Códich de Tortosa, á presència del mateix fet, prenen per base las institucions indígenas varen completarlas ab las romanas que ls hi servían de supletorias, formant un cos de lley armònich complert y sistemàtic; y Desjurdins, Terol y Besalú los autors d'aquest Códich Català, que terra catalana es Tortosa, d'aquest Códich lo més notable, no ja d'Espanya, si no de tota Europa á la època de sa publicació; d'aquest Códich que fins per los incidents de sa formació es digne de remembransa, d'aquest Códich que encara està avuy en plena observancia y que deurá aplicarse en lo mateix Palau de Justicia si avans de la inauguració no s'ha consumat del tot la obra de destrucció legal que ab tanta forsa fermenta, han merescut lo desprecii del oblit, que es lo pitjor de tots los desprecis.

També l'ha merescut Pere II, lo Monarca català que sancioná lo *Recognoverunt Proceres*, la colecció legal que serveix de fonament al dret particular de la ciutat en la que te son assiento lo Palau de Justicia. Ja hi figuraría en sos murs lo recort de semblant fet si ls catalans d'avuy no haguessin perdut las energies y amor patri d'aquells ciutadans y pròcers.

Y perquè no hi figura Pere Albert? ¿Tal volta perque son nom no s'troba en lo catálech de la Biblioteca del Colegi? Pere Albert que, al recullir las costums feudals de Catalunya, va aplicárlashi ls principis jurídics del Renaixement, imprimíntloshi una fesomia científica que no tenian en los Usatges; Pere Albert, aquest nom que ha merescut que l'mateix lleislador lo elevés á son propi nivell conservantlo dintre de la Compilació que usualment coneixem ab lo nom de Constitucions de Catalunya, tambe hi ha de tenir son lloc, y lloc preferent, quan menos entre ls jurisconsults, en lo Palau de Justicia.

També ha de tenirli l'Baró de Sancta Cilia, á qui fius los manobres coneixen á Catalunya, y que ab sas Ordenacions, que igualment meresqueren ser incloses com á lleyes en la Compilació catalana, donà forma á las servituts urbanas ab reglas que no sols avuy se practican en nostra terra á pesar dels cambis y transformacions de que la codificació ha sigut objete en los grans centres de la població sino que han pogut servir de modelo á altres terras.

Y en fí, com á representant del segon Renaixement del Dret Romà, li te en Finestres á qui, si no coneix l'autor de la llista de las estàtuas del Palau de Justicia, coneixen y estiman com á jurisconsult de primer ordre al extranger y en particular á Alemanya.

Lo desconcert de semblants omisions, lo desconcert encara pot ésser més intencionat dels noms que hi són, tals com los que s'han citat y tals com los de

Cisneros, Floridablanca, Jovellanos, Compomanes, Arrazola etc., revelan una falta absoluta de criteri ó tal vegada menyspreu que ha volgut ferse de la història de nostre dret y de la vida autònoma que li es deguda.

Quan una forta reacció, que cada dia guanya terreno, reclama no sols que no s'destrueixi las institucions que estan encarnades en nostre modo d'ésser, sino que siguém nosaltres mateixos qui, coneixedors de nostras necessitats, imprimim en la legislació las alteracions y cambis que aquestas necessitats han de satisfer; quan los vicis del desprestigi y corromput régimen actual exigeixen grans trasformacions en la organiació política d'Espanya, l'autor de las llistas de que s'tracta ha volgut protestar de la nova idea y, encara que sens nort ni guia, ha exaltat per medi del simbolisme de las Estàtuas y sobre tot per medi de la de don Manuel Alonso Martínez, lo que més devia reprobarse.

Aixís y tant sols aixís, s'explica que l' dimecres passat á mitja nit se vejés al degà del Colegi d'advocats á la Acadèmia de Jurisprudència d'aquesta ciutat, ahon no se'l sol veura gayres vegades, pera defensar ab son vot, al costat dels elements buracràtics y polítichs d'aquella corporació, la obra de la Junta del Palau de Justicia en la que, com s'ha dit sembla li correspon la representació tècnica ó facultativa.

Joan J. Permanyer.

EXPOSICIÓ.

Lo Centre Escolar Catalanista ha enviat al President de la Junta d'Obras del Palau de Justicia de Barcelona la següent exposició:

«Ilm. senyor.

En los periódichs d'aquesta ciutat ha sigut publicada una llista anomenant als jurisconsults quina estàtua ha de ser posada en l'edifici del Palau de Justicia que s'està construïnt en aquesta ciutat, sots los auspícis de la Junta de Obras de que V. es President.

Dels noms que apareixen en la esmentada llista, n'hi ha molts que tenen merescudíssima la distinció que ha decidit otorgárloshi la Junta que V. presideix; altres, fan honor á la ciència del Dret, y son orgull del Estat que ls tingüe per ciutadans: més, no creyém arriban al grau de mereixement que la otorgació d'una estàtua en lo Palau de Justicia de Barcelona representa dins los medis consagradors del mérit de que disposan las Societats. Pero deixant aquesta cuestió de banda, figura en la roseta llista un nom que prescindint de sa categoria en l'ordre del conreu científich del Dret no deu ésser jamay honrat en lo territori de Catalunya. Nos referím al de don Manel Alonso Martínez.

Aquest nom, á Catalunya y pera tots los catalans, te un sentit, un sentit que designarém cercant la mejor suavitat d'expressió possible (puig que s'tracta d'un mort y d'una corporació que ns mereix lo major respecte) ab aquestas paraules: «Enemich del Dret de la terra.»

Sens dubte la Junta que V. presideix, no ha tingut present aquesta significació del nom del senyor Alonso Martínez. Altrament no l'hauria pas inclòs entre ls dels jurisconsults quinas estàtuas han d'ésser exposades al respecte y al honor del poble català y hauria omplert lo lloc que en lo mateix se li ha donat ab la figura d'alguns dels jurisconsults que ab majors mereixements absoluts en la ciència del Dret y ab títols extraordinaris al amor y consideració dels ciutadans de Catalunya, queden sense la representació que tant los pertocaria y que tant escayentia fora al Palau de Justicia d'aquest territori. No citém noms per no ofendre la ilustració d'eixa Junta d'Obras.

Lo fet que acabém d'exposar, ha produït en tota Catalunya un efecte, al presen, més d'extranyesa que d'altra cosa. Encara no s'ha persuadit lo poble de la realitat del succès. Hora es, donchs, de que la Junta d'Obras revoqui son acort per tocant al punt exposat, substituïnt convenientment la estàtua del autor del Códich Civil.

Y dihem que es hora encara, perque demà quan per Catalunya s'divulgui que l'senyor Alonso Martínez, quin nom fins las criatures saben en nostra terra, te un monument d'honor en lo nou Palau de Justicia de Barcelona, farà botrer los cors y no es possible que eixa Junta d'Obras vulga sostindre lo que ls sentiments unànimis dels catalans compençaria.

A questa comunicació, s'hi han adherit las següents societats regionalistas: La «Lliga de Catalunya», «Orfeó Català», «Centre Català», «Jovent Català Regionalista y Asociación Popular Regionalista», de Barcelona; «Centre Escolar», de Vilafranca de Panadés; «Agrupació Regionalista», de Ta-

rassa; «Centre Català», de Sant Pol de Mar; «Centre Català», de Castelló d'Ampurias; «Centre Català», de Sabadell; «Foment Regional», de San Martí de Provensals; «Centre Catalanista», d'Olot; «Lliga Regional», de Manresa; «Centre Catalanista de Girona y sa comarca», de Girona; «Juventut Catalanista», de Ripoll; «Associació Catalanista», de Lleida.

Lo que tenim la honra de comunicar a Vostra Senyoria, pera son coneixement y efectes consegüents.

Deu guardi V. S. mols anys.

Barcelona 14 de Febrer de 1895.—Lo President, Jaume Maspons y Camarasa.—Lo Secretari, César Ferrer.

Ilustríssim senyor President de la Junta d'Obras del nou Palau de Justicia d'aquesta ciutat.

EN DEFENSA DE LA AGRICULTURA

La reunió convocada per la «Associació Agrícola de Reus y sa comarca» en los claustres del ex-convent de Sant Francesc pera buscar los medis de salvar de la immensa ruïna, en que's troba, la abatuda agricultura, respongué als animats desitjos dels organisadors, puig fou tan gran lo número dels congregats, que apesar de la immensitat del local resultà petit.

A las vuit del matí ja començà lo moviment de la pagesia dels entornos y pobles comarcans per los carrers de la ciutat pera acudir ahont los cridava la autorizada veu de la Associació.

Serien las onze quan la tribuna aixecada al fondo del local se omplí dels dignes organisadors del meeting y personas que devian explanar los móvils del mateix y que ab sa fácil y eloquent paraula y vastos coneixements, devian designar los mcdis pera aturar la forta y persistent crisis que affigeix á la classe pagesa y millorarla fins allí ahont sia possible.

Ocupava la presidència nostre digníssim amich, l'advocat y gran propietari don Pau Font y de Rubinat president de la Associació organisadora, qui tenia á la dreta à son vis-president don Pau Casas y á don Fernando de Córdoba. Secretari de la Cambra agrícola provincial, y à la esquerra los dos vocals de la esmentada Associació don Eduard Borrás de Magrinyá y don Anton Bages y Margenat.

Lo senyor President declarà obert lo meeting é invitá als que haguessin de fer us de la paraula, á ocupar sos llochs.

La premsa estava representada per *El Liberal*, *El Imparcial*, *El Resumen* y *El Heraldo*, de Madrid; *La Vanguardia*, *El Diario del Comercio*, *La Renaixença* y *El Noticiero Universal* de Barcelona; *El Progreso Vallense* de Valls y *Los Debates del Ebro* de Tortosa, y la local.

Lo senyor Secretari donà compte de las adhesions rebudes que foren en gran número y de personalitats y Corporacions importants y respectables com las de:

Anton Olivella, Arbós.—Joseph Zulueta, Arbós.—Pere Bover Montseny, Barcelona.—Marqués de Bellet, Tortosa.—Joan Antoni Ferrater Llombart, Reus.—Magí Montserrat, Valls.—Jaume Montlleó, Porrera.—Anton Domenech, Pobleda.—Joseph Iglesias Albañés, Tarragona.—Arturo de Marcau, Madrid.—Anton Miralles, Riudecanyas.—Guillém de Boladeres, Maldà.—Joan Piquer, Márssia.—Salvador Viada Vilaseca, Madrid.—Joseph Bosch y Carbonell, Madrid.—Francisco Gusí de Bofarull, Barcelona.—Joan Huguer, Calafell.—Bernat Torroja Ortéga, Reus.—Teodoro Cavaller, Riudoms.—Francisco Xavier Tobella de Argila, Tortosa.—Teodoro Gonzales Cabanes, Tortosa.—Jaume Padró Ferrer, Barcelona.—Anton de Magrinyá, Tarragona.—Joan Casagualda Fontdevila, Reus.—Joseph Sans, Prades.—Ramon Dalmau, Esplugues de Francolí.—Agricultors de la vila de Cabra, 131—«Ilustració Obrera», Falset.

Cambres agrícola y de comers de Tarragona.

La Junta provincial de Tarragona de agricultura, industria y comers. La Cambra agrícola de Tortosa, la de Arbós y Vendrell y la major part d'Ajuntaments de la província.

Lo propietari y advocat don Ramón Vidiella y Síndich del Excm. Ajuntament, després de dedicar frases de cortesia y elogiá la presidència, se dirigió á la reunió y ab entusiasm de cor, feu veure la imminent ruïna que corre la pagesia y recordó que no feya gaire temps que també havia sortit á la defensa dels interessos agrícols ab motiu del nou impost de 5 céntims per litro que'l senyor Gamazo imposà al vi, y la unió que á las horas se va fer pera combatre aquell impost, se fassí avuy pera buscar un prompte aliví á la agricultura.

Los fruys de la terra font principal de la riquesa del Estat, van baixant continuament de valor y fa cada dia mes difícil lo seu cultiu. Lo mes principal, lo del vi, ha vingut á ser impossible perque lo seu preu sols alcança á la meytat ó tercera part dels gastos que ocasiona; y encara veýem aqueixa mercadería gravada ab un impost de consums que doblanthi lo preu fa mes difícil sa venta y encara veýem, si se prohibít per la llei, la adulteració del vi y que pera conseguir lo remey que ha de curar aquesta crisis es menester oblidar los rencors de banderia y ajustarse tots los pagesos ab la ajuda dels industrials, pera ferse forts devant del Govern é imposar-se si convé, si las queixas no son ateses.

Don Jaume Vernet, president de la Cambra agrícola de Tarragona, abundant ab las mateixas ideas que las exposadas per lo senyor Vidiella anyadí que'l pagés, se veu perjudicat de moltes maneras, com si las enfermetats que devastan las vinyas no fos prou pera afomentar la vida del agricultor, ve després los irrisoris preus del vi y la crescuda contribució que considera injusta perque lo mateix se paga avuy que'l vi val 8 y 9 pessetas com quan se pagava á 8 duros.

Lo Govern pera nivellar las cargas deuria rebaixar la contribució territorial creant un impost sobre los valors, perque no es just que'l pagés pagui per los productes de son capital y'l rentista de valors se vegi liure de tal carga.

Don Joseph M. Borrás, propietari y Vice-president de la Comissió provincial, ab datos estadístichs exposà que la cantitat de vi que's cull á Espanya es de 38 millions de hectolitres, dels quals se'n consumian 28 millions dins d'Espanya y se'n necessitaven pera lo comers d'exportació 6

millons y 's altres 4 millions se dedicavan á la destilació pera obtenir l'espiritu que es necessita pera reforsar los vins fruitos y a fabricació de conyach; lo que demostra que la producció no es excessiva y que lo que s'ha desmereixer lo preu del vi es la fabricació del vi artificial. Altre fruyl que també podria obtenir bon preu es la avellana, si no fos la entrada lliure que's dona á la de Serbia. Es per lo tant indispensable una reforma en l'aranzel que fassi impossible la falsificació de la avellana del pais barrejanthi la que vé de Serbia y que impideixi la competencia que's fa als olis de oliva ab los de sésamo, de colza, de coco ó de llinet y sostingui lo preu dels demés fruys.

Lo senyor President de la Diputació Provincial don Fernando de Querol, al parlar digué que's despullava de tots los càrrecs oficiais que tenia y ho feya ab lo carácter de pagés propietari, que's congratulava de veure tan numerosa reunió per fins tan lloables y que oferia tot son valer y apoyó, pera realzar la agricultura.

Don Joseph Casagualda advocat, ab llenguatje florit y clar estil alentá á la classe pagesa á que acudi als comicis quan se tracti d'elegir als Diputats á Corts, perque entenia que molt del mal que affigeix á la agricultura prové de la poca protecció que li dispensan los Gòverns, puig si's diputats fessin sentir sa veu en lo Congrés com se fa sentir avuy aquí y que's cuydassin mes del pais que de la política, molt de millora hi hauria; per aquest motiu era de parer que la classe pagesa no deu estar retreta de la política, sino prendrehi una part activa, que's fassí respectar y que siguin polítichs de conveniencia los que no ho sigan de convicció á fi de que'l diputats que se eleigixin, sigan verdaders representants dels interessos del pais.

Don Anton Soler advocat y síndich del Excelentíssim Ajuntament parlà ab la elocuència que li es propia y ab l'estil familiar de la conveniencia de millorar la afflictiva situació dei pagés y com l'atrás en que's troba la agricultura en nostra pàtria exigeix una ensenyansa que actualment se troba en complet abandono es convenient que'l Gòvern estableixi solidament una ensenyansa agrícola si's volen obtenir resultats profitosos.

Don Geroni Marin, advocat y ex-diputat á Corts per aquest districte exposà que estava conforme ab tot lo manifestat per los demés oradors y que trobava injusta y li semblava estrany que las Cors haguessin aprobat la llei de contribució territorial per quant lo contribuent no podia pagar passant los recibos á la Agència executiva ab lo recàrrec del 5 per cent al cap de dos dies; després se recargava fins al 7 per cent y si l'expedient estava acabat lo 12; que aquets 5, 7 y 12 per cent representava lo 300 ó 400 per cent y que entenia que era un robo que no devia tolerarse; los pagesos ja no poden pagar, pero no per això han de perdre las fincas. Fins ara han ajudat al Estat y ara es ocasió que'l Estat los ajudi. Just es que'l ciutadà espanyol contribueixi als gastos generals ab una part dels beneficis, pero may se li deu exigir que dongui las fincas.

Don Anton Auqué, pagés, parlà á la reunió extenentse en atinadas consideracions y feu ressaltar que los extrangers se'n portavan de Espanya l'or y la plata y sols deixaven pa per que encara se'm menjaven las ratas.

Lo senyor President en vista lo molt avansat de la hora y la inclemència del temps en una temperatura de 2 graus sota zero á la sombra, donà per resumits tots los discursos y proposà la aprobació de las següents conclusions, que foren aprobades.

1.er Rebaixa de la contribució territorial y supressió completa en alguns cassos.

2.on Que solament los productes puguin respondre del pago de la contribució, may la finca.

3.er Desaparició del impost de consums sobre'l vi nacional.

4.rº Reforma en lo aranzel que fassi impossible la falsificació de la avellana del pais barrejanthi la que vé de Serbia y que impideixi la competencia que's fa als olis de oliva ab los olis de sésamo, de colza, de coco ó de llinet y sostingui lo preu dels demés fruys.

5.nº Unificació y rebaixa de las tarifas de port dels ferrocarrils, encara que això s'hagi de compensar ab una pròrroga de concessió.

6.e Construcció de canals de rego.

7.e Creació de Banchs agrícols que lliurin al agricultor de la usura.

8.e Facilitar als vinicultors la destilació del vi de la seva cultiva trecentlos hilas, travas legals que avuy ho impideixen.

9.e Difusió de la ensenyansa agrícola trecentla de las grans ciutats y portantla en lo centre de comarcas agrícolas.

10. Compensar los gastos que tot això cauvi ab la creació d'un impost sobre los títols de la renda.

11. Estudiar la manera de protegir la producció del arròs millorant lo preu d'aqueix fruyl.

12. Recordar al Gòvern lo dictamen de la comissió nombrada en 1887 pera l'estudi de la crisis agrícola y pecuaria.

Lo senyor Soler se aixecà pera proposar un vot de confiança á la presidència á fi de que realisi quant convinga en bé y profit dels agricultors, lo que fou aprobat per unanimitat.

Lo senyor President donà las gracies á quants havian contribuït coadiuvat aquell acte y's donà per acabada la reunió.

(De *Lo Somatent de Reus*.)

CRÓNICA

EXTRANGER

Los noruecs no han pogut oblidar que sols per la fam y la fosa perderen sa independència en lo reparto de pobles que's feren las grans potències europeas en lo tractat de Viena, y que de res va servirli lluytar desesperadament, sino que tingueren que cedir firmantse lo pacte ab Suecia lo 14 de Maig de 1814. Desde aquella data se han mantingut las rivalitats entre 'ls dos pobles y avuy ha pres aquest estat de coseus un nou tom, puig volen y demandan la ruptura del pacte de 1814. Fa pochs dies lo rey

Oscar II los hi va prometre tenir Noruega diferent representació consular que Suecia mes no s'igual possible l'arreglo per extirpar los noruecs també que fos diferent la diplomàtica, a propos del Rey se acordà que una comissió nombrada per lo Parlament de Noruega junt ab una de Suecia discussin un arreglo amistós y convenient pera les dos nacions.—Aquesta setmana ha mort a Arco (Tyrol) lo Archiduch Albert tio de la Reina Regent d'Espanya. Nasqué á Viena lo dia 3 de Agost de 1817 y era feld mariscal ó inspector general del exercit austriach y tenia altres titols.

—Lo rey Leopoldo de Bèlgica en vista dels innumerables gastos que li portava la colonisació del Estat del Congo, ahont hi porta gastats ja mes de quaranta millions de franchs, de son patrimoni particular ha renunciat sa propietat á favor de la nació belga.—La lluita entre Japó y Xina segueix tan encarnisada com mai. Tots los oficials y queves xinos que hi havia á Wei-Hai-Wei han sigut condemnats á mort; l'almirant Ting y dos altres queves de la escuadra xina se suicidaren antes de rendirse aquesta.—La Societat de agricultors de Fransa, després de llarga discussió ha acordat demanar que se suprimeixi lo impost de consums, especialment pera las begudas higièniques y las carns, ó se fassi al menys una bona rebaixa. Ha mort aquesta setmana á Fransa l'autor dramàtic y publicista August Vacquerie.—Se han desmentit los rumors que habian circulat relativs á la crisi del goben britanic.

—Ha mort á Avigno á la etat de 70 anys lo felibre Anselm Mathieu. Dels set fundadors del Felibrige sols ne quedan dos de vius: Mistral y Alfons Tavan. Lo primer d'aquests ha presidit plorant l'enterro del seu amich y company Mathieu. Que Deu aculli en sa santa glòria l'ànima del ilustre poeta.

ESPAÑA

La tornada de Ruiz Zorrilla á Espanya ha sigut aquesta setmana l'objecte principal de totes les converses. Las notices del viaje portat ab tota classe de precaucions á fi d'evitar emocions que podian ser funestes á la salut molt quebrantada del ilustre proscrit han produït per tot arreu un sentiment general de commiseració hasta'l punt que 'ls periódichs monarquichs ni's han vist ab cor de voltejar les campanes en senyal de festa. Zorrilla torna venut per l'enfermetat y resolt á retirarse per complet de la vida activa de la política. Ara si que's pot dir que ab Ruiz Zorrilla s'acaba'l partit progressista republicà; no's veu qui pot substituirlo, per mes que després de les moltes conferencies dels prohomens del partit sembla que domina l'idea de no elegir queve mentre visqui Zorrilla y que aquell se reigxi per un directori compost de tres persones.

En quant á les questions polítiques que'l govern te entre mans, per fi ha arribat l' hora de donar per resolt lo de les reformes de Cuba. Sembla que'l diputat per Puerto-Rico no's entenen, pero á darrera hora retiraren los uns les esmenes que tenian presentades y 'ls que no ho feren veieren en tot ó en part acceptades les seves per la comissió y'l projecte de reformes queda mes ó menos mal apedessat, pero á la fi llist y presentable. Segons telegrames de l'Habana la notícia de la aprobació de les reformes, fou acullida ab lluminaries y festes en los cassinos de tots los partits.

S'ha votat un credit d'un milió de pessetes pera socorrer als pobles perjudicats per los temporals d'aquests darrers dies, y desde'l moment d'aprobació lo projecte, no's pot figurar la feynada que s'varen donar los diputats de la majoria de les provincies d'Espanya, pera demanar socors per 'ls seus districtes. Sols los catalans y bascongats no varen anar á pidolar. No volen fer presentar als pobles d'aquestes regions com a pobres mendicants, y fan bé. La distribució del milió s'ha acordat del modo seguent: 400.000 pessetes pera cada una de les provincies de Murcia y Alicant; 90.000 pera la de Granada; 65.000 pera Santander; 8.000 á Malaga; 40.000 á Lleida y 5.000 Gerona. Les 140.000 pessetes restants lo Gòvern se las reserva pera les omisiones que puga haber sofert.

Per fi s'acabà en lo Congrés la ditzosa qüestió dels ducats. Feran lo principal gasto dels discursos lo compte de Xiquena, Maura y Cánovas; aquest pera expressar sa opinió de que en la concessió dels títols de que's tracta hi ha hagut verdadera infracció de les lleys y que los responsables son los ministres que feren la proposició. Finalment fou rebutjada la proposició Villaverde per 109 vots contra 35. Conseqüència de algunes paraules del compte de Xiquena, que lo de Sant Bernat considera ofensives, s'assegurava un *lance de honor* entre aquests dos procers, pero la cosa sembla que s'ha arreglat ab un apat.

Firmada per'l senyor Gasset y alguns diputats de totes les minories, s'ha presentat al Congrés una proposició demandant comptes al Gòvern sobre'l inversió del credit extraordinari pera la construcció de la Esquadra y veure l'estat dels barcos y lo que convé fer per enlllestirlos. Resulta que després dels grans sacrificis del pais, quan los aconteixements nos feren veure la necessitat de tenir una marina de guerra bona y arreglada, que pogués servir á la pàtria en desgracies possibles, se destinà una suma de milions respectable per atendre á aquesta necessitat y ara nos trovem que 'ls milions se han gastat, Deu sab en que, sense que l'esquadra s'vegi en lloc. La mentada proposició no hi ha dubte que portarà cua, y això es com lo govern preocupat ab lo que ferá per sortir-se, ha celebrat ja varies conferencies no haviat trobat fins ara més solució que la tan socorreguda de demanar allargas per l'assumpto.

Oficialment han terminat las negociacions ab'l Embaixador del

Marroch guardantso la més exagerada reserva sobre los acorts que s'han pres. L' Embaixada se despedirà de la reyna y se diu si marcharà d' avuy à demà.

Noticies

Oficials

AJUNTAMENT.—Sessió del 29 (2.^a convocatoria).—Presidida per lo Arcalde y ab assistència de set regidors se prengueren los acorts següents.

Aprobar diversos comptes.

Contractar la música d' en Jofré pera tocar sardanes en los tres dies de Carnaval.

Construir un pas adequinat en lo carrer de Ronda. Quedá sobre la taula una proposició per' adquirir pedra.

Lo senyor Llapart va demanar se procedís á la llímpiesa del Oyar en la part de les cases del carrer de Montserrat, á lo que contestà la Presidència que se faria á son temps.

A la exposició que l' ministre d' Hisenda dirigiren gran número de significats contribuents de Gerona contra 'ls abusos y extralimitacions del Arrendatari de les cédules personals en aquella província, n' han seguit y ne seguirán d' altres, apart dels recursos d' alsada interposats per alguns, entre ells la de Ruïz. Lo dimecres passat tingueren una reunió a Banyoles los representants de la majoria dels Ajuntaments d' aquella comarca y acordaren y aprobaron una exposició al ministre per l' estil de la feta á Gerona. Les quexes y los clams de la opinió han arribat fins al Congrés, ahont lo Sr. Torres, diputat per Puigcerdà, ha denunciad l' abusiva conducta de l' Arrendatari y demandat al Govern hi posi remey. També lo Sr. Marqués de Robert, senador, s' ha dirigit al ministre exposantli lo que passa, y es d' esperar qu' els altres diputats y senadors se posaran á son costat, donchs les quexes son generals. Les paraules pronunciades pel Sr. Herren, creyém no han sigut ben interpretades, y confiém qu' aquest Sr. estarà en tot y per tot ab sos electors del districte de Gerona, posposant tot altre interès als interessos de sos representants.

Tota aquesta excitació sembla qu' ha fet agafar por á l' Empresa, donchs lo gerent de la mateixa Sr. Beníus ha marxat tot seguit á Madrid, ab l' objecte que es de suposar.

De tots modos lo que succeix es lo que necessariament havia de succeir donat lo modo d' obrar de l' Arrendatari. Si aquest s' legues cenyit al cumpliment de la llei y s' hagüés contentat ab lo que l' negocia podia donar de si bonament, res de lo que passa passaria; pero ha volgut exprémel saltant sobre tota consideració y prescindint sempre que li ha convingut de les disposicions vitals, y la resistència y la animadversió contra ell es general, y, lo pior es, que es justa y llegítima.

Ara mateix, continua exigint triplicada la cédula de l' any passat als que no 'n varen pendre y van á buscar la d' aquest any, essent axis que no te cap dret pera ferho y que 'ns consta que l' Sr. Delegat d' Hisenda l' hi ha prohibit qu' ho fes, axí com també li ha manat qu' entregui als ajuntaments los recàrrechs municipals á que tenen dret, tant bon punt vagi realisant la cobrança de les cédules, com disposa la base 3.^a del plech de condicions pera la subasta.

Dihem axò pera que arri vi á conexement de tothom y especialment del Sr. Delegat, que esperém sabrà fer cumplir sos ordens á l' Arrendatari.

Continuarén concedint á n^a aquest assumptu atenció preferent.

—Lo Govern civil ha prohibit lo traslado de mobles despues de les nou del matí. Es una cosa nova que no ho haviam vist en lloc. A Barcelona haventhi molta mes concurrencia per los camins que aqui, se permet á tota hora.

—Lo diputat per Figueres D. Teodor Baró, ha denunciat en lo Congrés lo extravío de un expedient al passar de les oficines de la Diputació de aquesta província á les del Govern civil. No se haurà pas perdut pel camí, perque ocupan aquelles oficines un mateix edifici.

—En la Iglesia del Carme, la Confraria de la Puríssima Sanch està celebrant aquests dies lo Quinari, qu' avuy acaba, dedicat á venerar les cinquè llagues de nostre Redemptor, antiquísima y tradicional funció que 's veu tots los anys molt concurreguda. Denà diumenge comensarà 'l Triduo ab comunió general y plània preparatoria á dos quarts de vuyt del matí; ofici á las deu, y los dos dies següents á les onze, y á tres quarts de sis de la tarda. La funció ab sermó que predicarà lo Rmt. P. Placit Vilarrubia s. En los tres dies de Carnestoltes estará exposat en dita iglesia lo Santissim Sagrament de les 8 á les 12 del matí y á la tarde des de les 3 fins acabada la funció.

Un diari local anuncia pera 'ls mateixos dies de Carnestoltes y á la mateixa hora un altre Triduo á l' Iglesia dels Dolors celebrat per los P.P. Jesuites. Es sensible que los mateixos dies y les mateixes hores se celebri una funció igual en dos diferents parroquias, de lo qual tenen de resultarne perjudicades una y altre, y més quan la que 's celebra al Carme fa prop de doscents mil que 's ve celebrant sempre ab gran lluïment.

—D. Narcís Grau nos prega que fem públich que ha trasladat su establiment de perruquer, del carrer de la Argenteria, á la Rambla de la Llibertat, 13, pral.

—Diumenge passat se reunieren variis catalanistes del Centre en la fonda del Comers d' aquesta per celebrar en amigable espai l' aniversari de la fundació de la Societat.

Durant lo mateix regnà la animació y bullici propi de la joven-

tut que professa idénticas opinions; l' entusiasme sortia del cor, no era, no, fictici, era nascut d' ideyas que anihuadas en l' ànima esclatavan ab vigor y forsa al rebrer sa vestidura y forma en los llabis dels comensals.

Fou saludada l' aparició de nostre digne president, ab nutrida salva d' aplausos.

Al destaparse lo champany se pronunciaren calurosos bridis, essent de recordar els dels Senyors President y Secretari. Lo primer historiá la vida del Centre durant l' any qu' acaba de transcorre, demostrà l' increment y desentrollo que havian adquirit en nostra Ciutat los principis politichs que professem y acabá expressant lo desitj de que 's pogués repetir en el pervindre.—Els petitets se fan grans y la patria contenta n' era. Lo segont paragonà las manifestacions dels partits polítichs que viuen del presuposito ab las que realisen los partits, que com, el nostre senten lo que manifestan, sens pensar ni sisquera somniar en surar baix vergonyosa sombra de cacich, posent de relleu la manifestació verbal y denigrant ocorrència en Barcelona quant l' apoteosis sagatina y les celebrades per lo partit catalanista que solsament tenen explicació per l' esperit eminentment patriotic que inspira tots los actes que realisem.

Abdos foren mol aplaudits. D' eix modo acaba la festa de la que conservém tans bons recors que verament fem d' aquestas columnas vots per repetirlo puig que en semblants actes se fortifiquen los llassos d' unió entre 'ls socis del Centre.

—La falta d' educació d' alguns empleats dels consumus se nos manifestá clarament en lo dijous prop-passat, en lo moment que una coneuguda senyora d' aquesta Ciutat entrava per la porta d' Alvarez, porque un empleat dels més petits, ignorant com ell sol, l' urbanitat no sols indicá á dita senyora qu' entrés en l' Oficina, sino que fins s' atreví á fer servir ses mans pera qu' entrés. Cosa es aqueixa, en nostre entendre, molt sensible per l' Arrendataria á la qual supliquém que mirí mes prim en escullir los empleats qu' han de cumplir ses ordres, per evitar escandols com 'ls que sentim fer públich.

—Agraium á D. Pau Font de Rubinat president de la «Associació Agrícola de Reus y sa Comarca» l' invitació que se serví enviarnos per la manifestació que tingué lloc en aquella ciutat lo diumenge passat en defensa de l' agricultura, quina ressenya va en altre lloc de aquest número. Per haver arrivat dita invitació tart á nostres mans no va essernos posible assistirhi.

—Copiem de *La Renaixensa* del dia 20.

Ahir á la hora d' arribar l' exprés de Madrid la estació del carril de Fransa se trobá complertament atapahida d' una gentada inmensa desitjosa de saludar al distingit y popular artista Joseph Lluís Pellicer, que tornava de Madrid com una de tantas víctimas de la injusticia centralista. Tots los deixables de la classe de dibuix del Antich, de la escola provincial de Bellas Arts; tots los de Escola d' Arquitectura, y molts particulars y corporacions, anaren á la Estació. D' aquestas últimas hi veiérem representants de la Unió Catalanista, de la Lliga de Catalunya, del Centre Escolar Catalanista, dels Jochs Florals de Barcelona, del Centre Excursionista de Catalunya, del Círcul Artístich, de la Associació Literaria y Artística, del Orfeó Català, del Centre d' Arts decoratives, aquesta y alguna altra ab son president al cap, de la secció de Bellas Arts, del Ateneo Barcelonés de la Associació d' Arquitectes y Centre de Mestres de Obras, los directors y redactors de la majoria de periódichs locals y corresponsals dels de fora. Ademés hi havia l' alt personal del Negociat de Bibliotecas y Museós del Ajuntament, lo senyor rector de la Concepció Dr. D. Joseph Maria Vilarrasa y gran número d' amichs y admiradors d' en Pellicer, pintors, escenógrafos, dibuixants, escultors, crítichs artístichs y alguns sacerdots.

La manifestació sigué séria, expléndida y digna de qui anava dirigida; al arribar lo tren y al distingir al senyor Pellicer en la portellota de son departament, en quin anava també lo senyor Pella, la inmensa concurrencia esclatá en un llach aplauso que no mimvá fins que baixá del vagó l' artista postergat. La escena que 's produí després al rebre las abrazadas primeras de la família y de las Comissions es inexplicable; en mitj dels aplausos y 'ls frenétichs crits de: ¡Visca Catalunya! ¡Abaix lo Centralisme! ¡Visca Pellicer! y molts altres tant ó més expressius, la concurrencia veié desbordar lo contingut entusiasme, batrejat ab lo foch de la ira per la nova ofensa inferida á Catalunya y á la serietat nacional.

Al sortir á la plasseta dels cotxes, en Pellicer, visiblement emocionat, doná las gracies als presents en frases breus y patrióticas y acabá ab un robust crit de: ¡Visca Catalunya! que fou fogosament corejat per tothom.

La manifestació no 's disolgué fins que l' carrouatge del popular dibuixant sortí del clos de la estació atrevessant per entre mitj de dues compactas renglas de gent que aplaudia febrosament y feia volejar barrets y mocadors intercalantli sovint crits y esclamaciones patrióticas.

Ab tot y la considerable multitud allí reunida, los agents de la autoritat no tingueren que intervenir en res, havent resultat l' acte com ja hem dit serio é imponent.

Al rebre las abrazadas dels presidents de las principals corporacions las llàgrimes omplien los d' en Pellicer. ¡Quan vos ho agraeixeo! diqué, afegint, ¡Ara m' alegro d' haver perdut!

A proposit d' aquest assumptu, ab lo títol de *Arte y Regionalismo* fi 'mat per *Colorín-Colorado*, publica *El Globo* de Madrid la següent suelto:

«Segons telegrafian de Barcelona, moltas societats artísticas y centres regionalistas d' aquella població, feren al famós pintor y dibuixant senyor Pellicer una entusiasta rebuda, al arribar en lo tren correu procedent de Madrid, ahont, com es sabut, acaba de fer oposició á la càtedra de dibuix de la Escola de Bellas Arts

barcelonina. Sabut es també que aquesta oposició 's declará sens efecte, alegant que cap dels que verificaren exercicis (eran nou) havia demostrat la suficiencia necessaria.

Semblant solució entranya, á nostre juí, una informalitat tan lamentable, que á pesar de lo poch afecte que som á tota mena de federacions, encara que vingan disfressades ab l' aspecte de artísticas, nos sembla, fins á cert punt, lògica y razonable la protesta que significa la rebuda, puig hi ha que advertir que, al ser abrazat en la estació 'l senyor Pellicer per sos amichs y companys, hi hagué viscas á Catalunya y moris als procediments centralitzadors.

Si á las oposicions verificadas hi haguessin concorregut pintors sense nom y sense personalitat, ignorats, en fi, dels mols que hi ha ab mérits bastants y talent indiscretible, l' escàndol hauria passat inadvertit; pero ¿quin tribunal podrà negar al senyor Pellicer capacitat sobrada pera desempenyar una càtedra de dibuix? ¿Qué ha passat, y á que respón lo fet de declarar sense efecte un concurs al que acudeixen artistas qual fama es quelcom més que nacional?

Donant de banda al fet per lo fet, y suposant que aquell cébre pintor català no sia capás d' ensenyar dibuix á la joventut barcelonina, segons se desprén del falló del Jurat, vejam las premisas, y que després lo lector deduheixi y califiqui las consequencies.

La càtedra en questió fou creada per iniciativa del senyor Pellicer, qui la desempenyá gratuitament durant molt temps, fins que, consignat en lo pressuposito un haber pera 'l professor futur, fou aquell declarat cessant, y 's nombrá en son lloc, per real ordre, á un senyor qual apellido ignorém, y probablement ignorará com nosaltres tothom.

Disfrutá aquest del sou que hauria degut disfrutar lo senyor Pellicer, y al verificar-se últimament las oposicions prescritas per la llei, concorregueren á elles los dos, amén d' altres set, segons queda dit.

Doncs be: al meteix temps que 'l senyor Pellicer arribava á Barcelona derrotat, l' altre derrotat arribava igualment á pendre nova possessió de sa càtedra.

Suposant que aquell distingit artista no serveixi ó no tingui mérits pera desempenyar lo puesto, ¿quina rahó hi ha pera que se 'n suposin al segon?

Héus aquí lo que irrita á las personas imparcial y lo que ha ocasionat eixos arrebatos de regionalisme de que ahir fou teatro la capital de Catalunya. Ab semblants exemples, ni 's fa art pera la patria ni pátria, pera l' art.

Lo únic que 's logra es donar la rahó contra 'l poder central als regionalistes.»

SECCIÓ LITERÀRIA

ALBADA

En ta hermosa finestreta
he posat, bella nineta
la més tendre y gaya flor.
IX, que ja apunta l' albada
aucelleta enamorada
que has fet niu dintre 'l meu cor.

Lo rossignol ja refila
cantichs d' amor, y s' enfila
per les branques del verger;
dexa ton llit de molça,
surt á escoltar sa veu dolça
que convida al goig més ver.

Desperta, gentil donzella
d' ullots mes purs que una estrella,
bella com un serafí;
l' auba d' or ja broda 'l dia
y 'l món s' ompla d' armonía
en exa hora del matí.

Tot respira amor y flaire,
com papalló xucla l' ayre
de les flors la dolça mel,
trenan sos cants les auzelles
y axamplan ses ales belles
pera solcar l' ample Cel.

En voladuríes ayroses
per l' espay, ninfes hermoses
cantan l' hora del amor;
dexóna, ma dolça aymía
que ja 'l sol texeix lo dia
ab sos raigs finíssims d' or.

Sols per darte una besada,
l' oreig suau de matinada
ha deixat son llit de flors;
perquè no surtes, nineta,
á sentir la cançoneta
que endreçan los trovadors.

L' aureneta voladora
de son niu j' ha surtit forá,
y ab sos cants ja lloa á Deu;
tot en lo mon riu y gosa,
ix tu també, nina hermosa
y uneix ab ella 'l cant teu.

Del amor, la dolça flama
dintre lo meu cor s' inflama
com encens de rica olor;
puig só teu, gentil donzella,
dexa que ab ma trova bella
t' envíhi avuy lo meu cor.

FRANCISCO X. MAJUELO.

SECCIÓ D' ANUNCIS

SECCIÓ RELIGIOSA

SANTS DE LA SETMANA.

Dissabte, 23.—S. Pere Damià b. y dr. y sta. Margarida de Cortona.
Diumenge 24.—S. Matías ap. y sta. Primitiva mr.
Dilluns 25.—Ss. Cesari b. y Avertano cfs.
Dimarts 26.—N. S. de Guadalupe de Méjich y s. Pofiri.
Dimecres 27.—S. Leandro arq. de Sevilla dr. y s. Baido-
me.o.
Dijous 28.—S. Romà ab. y s. Ruff y cemps mrs.
Divendres 1.—S. Rossendo b. y cf. y sta. Eudoxia mr.

QUARANTA HORES.

Avui se trovan en la iglesia de las Capuchinas.
Demà començaran en la Capilla de la Puríssima Sanch.

SECCIÓ COMERCIAL.

Mercat de Gerona del dia 16 de Febrer.

Especies.	Mesures.	Pessetes
Blat.	QUANTERA DE 80 LITRES.	14'00
Mestay.	"	12'50
Ordi.	"	7'50
Segol.	"	11'50
Civada.	"	7
Besses.	"	12'00
Mill.	"	14'00
Panis.	"	15'00
Blat de moro.	"	12'50
Llobins.	"	8'00
Fabes.	"	11'50
Fabò.	"	13'00
Fassols.	"	25'00
Monjetes.	"	26
Ous.	Dotzena.	0'85

Establiment tipogràfic de Manel Llach.
Ferreria Vella.—5 Gerona.

ESTABLIMENT TERÁPICH-SULFURÓS

dirigit per los Doctors

D. JOSEPH PUIGCARBÓ

D. AGUSTÍ BASSOLS Y PRIM.

Caspe, 7 (junt al Teatre de Novetats). Teléfono, 504
BARCELONA

Aquest establiment, provebit de tots los avensos moderns, y també de perfeccionades calefacció y ventilació per medi del vapor, està destinat á

HIDROTERAPIA

Duxes comuns y sulfuroses de totes classes (anémies, nervosis, gastralgies, reumatisme, neurastenia, etc.)

BALNEOTERAPIA

Banys comuns, sulfurosos, medicinals.—Banys russos.—Bany turch.

NEUMOTERAPIA

Ayre comprimit y rarefet, oxígeno, nitrógeno, atmósferes creosotades y altres.—(Bronquitis, catarrus crónics, tisis incipient, asma, etc.)

SULFOTERAPIA

Que consta de:

- Aygues sulfuroses pera beguda, semblants á les de la Puda, Archena, Betelú, Bagneres de Luchón, etc. (Herpes, enfermetats secretes, limfatisme, escrófula, etc.)
- Pulverisacions sulfuroses (Angina é irritacions herpétiques del canyó, faringitis, bronquitis, etc.)
- Báus ó inhalació (Bronquitis, asma, tós, herpes etc.)
- Vaporari ó inhalació difusa (Bronquitis, catarrus crónics, coqueluche, etc.)

Aquestes aygues—dites Aygues sulfuroses de Barcelona—se usan ab èxit creixent en los molts casos en quins està indicat lo tractament sulfurós. També se despaxan embotellades.

MASSOTERAPIA

local y general (girades, torcedures, fractures, reumatisme, etc.)

ELECTROTERAPIA

Consulta de malalties cròniques y nervioses, per lo Director DR. PUIGCARBÓ, de les 11 del matí á la 1 de tarda y de 5 á 7 de la tarda.

Consulta de malalties de l' aparato respiratori, per lo Director de la secció neumoteràpica, DR. BASSOLS Y PRIM, de 10 á 12 del matí y de 6 á 7 de la tarda.

SUCURSAL JUNCOSA

Plaça de la Constitució, número 13
GERONA.

Casa especial en xocolates, cafés, sures y thés.

JOAN GRIVÉ

Progrés (carrer Nou) 10, Gerona

Aparatos d' il·luminació per gas y petroli. Serveys complerts de cuyna. Cererla. Instalacions de para-llamps, campanetas elèctriques y telèfons á preus limitadíssims.

EDICIÓ DE PROPAGANDA

DEL COMPENDI DE LA

DOCTRINA CATALANISTA

PREMIAT EN LO CONCURS REGIONALISTA

del «CENTRE CATALÀ», de Sabadell

Aprobat per la Junta Permanent de la Unió Catalanista

Tirada 100.000 exemplars

Forma un opúscul de 32 planes en octau, d' esmerada impresió sobre paper satinat y ab cuberta de color.

PREU: 15 céntims.

Les demandes al engrós al Secretari del «Centre Català» de Sabadell.

MEDICAMENTS ACREDITATS

RECOMENATS PER LA CIENCIA MÉDICA

Xarop d' Hipofosfits GIMBERNAT

Lo mellor dels tònics reconstituyens coneeguts, despara la gana, cura l'anèmia, clorosis (colors tristes), malalties medulars, histerisme, insomni; d' efectes sorprenents en les convalecencies: Ampolla 10 rals.

Ví restaurador GIMBERNAT

Probes repetides fetes per distingits facultatius han demostrat qu' era lo «Restaurador» per escelencia, pera combatre l' escrofolisme (tumors frets) raquitisme, caries dels ossos, linfatisme, tisis, debilitats hereditaries ó adquirides, vellesa prematura y totes les malalties quina causa sia la debilitat ó falta de nutrició.

Te un gust agradable, de manera que en comptes de repugnar al malalt, aquest lo pren ab gust. Ampolla 12 rals.

Vi de nou de kola GIMBERNAT

Considerat com aliment poderós d' economia, regulador del cor, estimulant de les funcions digestives y despertador de tot organisme empobrit: Preu 8 rals.

SE VEN AL ENGRÓS

Farmacia del autor Conde del Asalto, 14.—BARCELONA

Al detall en totes les farmacies.

Banch Vitalici de Catalunya

Companyia general de segurs sobre la vida establerta á Barcelona

CAPITAL SOCIAL

10.000.000 DE PESSETES

Capitals suscrits fins al 31 Dezembre 1893 87,949,791'98 ptes. Actiu en idem. 15,337,928'87 » Sinistres pagats fins á idem. 32,823,16'69 » Reserves ó fondos de segur á idem. 4,178,675'62 »

Les principals classes de segur son:

Vida entera.—Capital pagador á la mort del assegurat, á la seva dona, fills ó qualsevol altre persona designada anteriorment.

Mixto.—Capital pagador al assegurat si viu lo die fixat, ó immediatament d' ocurrer la seva mort, á la persona designada per ell mateix.

Terme fixo.—Capital pagador en lo die fixat sia al assegurat ó als seus hereus. En cas de mort del assegurat s' acaba lo pago de les primes.

Aquests segurs participan en un 50 per 100 dels beneficis de la Companyia.

SEGURS DE CAPITAL APPLASSAT

Segurs temporals.—Segurs de sobrevivencia

SEGURS MIXTOS A CAPITAL DOBLAT

Rentes Vitalicies.

Delegat General á n' aquesta província:

Joseph Coderch y Bacó, advocat.-Gérone

MAXIM FERNANDEZ

PERRUQUER DE S. M.

Aigua Minòxima vegetal pera tenyir lo cabell. No te riva en lo mèn, perquè á més de sos efectes marevollosos, no taca ni perjudica la pell en lo més mínim.

Aquest assombros y sorprend específich, se ven en dita perruqueria.

24, RAMBLA DE LA LLIBERTAT 24,
GERONA.

Grans rebaxes al engrós.

També 's troba de venda en dit establiment la

TINTURA AMERICANA INSTANTÀNEA

ESTABLIMENT Y TALLER

DE

PAU GASS

PINTOR Y EMPAPERADOR

Magnífichs mostruaris de papers pera decorar

desde 25 céntims á 30 pessetes la pessa,

Cromos, motlures, trasparentes y cuadros

Novetat, bon gust,

Gerona.--Baxada del Pont de pedra,

NARCÍS GRAU

PERRUQUER

Ofereix los seus serveys al públic. Especialitat

rruques y postissos.

RAMBLA DE LA LLIBERTAT 13, PRINCIPAL

ESTABLIMENT

DE

Don Francisco Sabat

SOMBRERERIA

S' han rebut las últimas novetats pera

xima temporada; los preus sumament econ

CAMISERIA.—ASTRERIA PER NO

Especialitat en trajes pera col·legial

3, Rambla d' Alvarez, 3.

FILL DE FRANCISCO VILARDEL

SALT

Molí Fariner

Sistemes AUSTRO-HUNGAR y de MO

Tant per l' un com per l' altre sistemi

las moltas á preus sumament modichs.

SABATERIA

DE

JOSEPH M. VENT

Calsat pera senyors, senyoras y nens.

Especialitat pera 'l que s' encarregui expressam

OBRA NOVA

DELIBERACIONS

DE LA

Primera Assamblea General de Delibera

DE LA

Unió Catalanista

CELEBRADA EN MANRESA EN LO MES DE MARÇ

Aquesta obra, que conté la llista de Delegats de la

breria, discursos que en ella s' hi pronunciaren y lle

las bases definitivament aprobadas pera la Consell

gional catalana, se ven al preu de DOS PESETAS á e

breria de Don Joseph Franquet, carrer de l' Argent

ona.

LO GERONÉS

SETMANARI PORTA-VEU

del «Centre Catalanista de Gerona y sa Comarca

var

Redacció y Administració: Sabateria Vella, núm. 3 Ar